

زنده باد اول ماه مه روز همبستگی جهانی کارگران

کمیته ایرانی برگزاری اول ماه - پاریس

دوشنبه ۷ اردیبهشت ۱۳۸۸

اول ماه مه روز جهانی کارگران، روزی است که تضاد طبقاتی کار و سرمایه با مبارزهء یکپارچه کارگران علیه نظام سرمایه داری و کارفرمایان به نمایش گذاشته می شود. ولی اول ماه مه امسال (۲۰۰۹) با سال های قبل تفاوت دارد. زیرا بحران عظیم نظام سرمایه داری با سیاست های به غایت مخرب نئولیبرالیسم، چهار گوشه جهان را فرا گرفته است. بحرانی که اساس هزینه های آن به دوش پائینی ها یعنی کارگران و مزد بگیران در بخش های مختلف سنگینی می کند، شکاف طبقاتی تعمیق بیشتری می یابد، به موازات آن قدرت خرید سقوط بی سابقه ای نموده و فقر و بیکاری و محرومیت های اجتماعی را بیش از پیش افزایش خواهد داد. این روندی است که اکثریت جمعیت کره زمین یعنی کارگران جهان را تهدید می نماید.

فریاد اعتراضی میلیونها کارگرو حقوق بگیردر فرانسه، فروش هزاران هزار از استنمار شونندگان درآتن، هامبورگ ، فرانکفورت،برلین و ازنیپال تا تایلند،ازماداگاسکارتا ایران و مشتهای گره کرده هزاران نفر در لندن علیه حضور بیست کشور بزرگ مالی و تجاری، همه و همه از وضعیت بحرانی و اسفبار نظام سرمایه داری جهانی و افزایش جنبش اعتراضی کارگری خبر میدهد وافکار عمومی را به وسعت جهانی آن به خود جلب می نماید. جنبش کارگری ایران که زیر شدیدترین استثمار طبقاتی قرار دارد و ستم مضاعف را در رابطه با تشدید وحشیانه تضاد کار و سرمایه از یک طرف و فشارهای قرون وسطائی دولت دینی از طرف دیگر متحمل می گردد، مبارزه در راه ایجاد تشکل های مستقل کارگری را، یکی از اهداف محوری خود ساخته است. در تداوم پیشبرد چنین ضرورتی است که چندین سندیکای مستقل ایجاد می گردند. "سندیکای کارگران شرکت واحد تهران و حومه" ، " سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه" و «کانون صنفی معلمان» از این جمله می باشند که از دل مبارزه ای سخت همراه با دستگیری، زندان و شکنجه تشکیل گردیده اند. مبارزه در سراسر کشور با وجود وضعیت دشوار همچنان تداوم دارد.

کارگران ایران زیر فشار دیکتاتوری جمهوری اسلامی حتی از حق برگزاری روز جهانی کار در اول ماه مه برخوردار نمی باشند. به عنوان مثال دو زن کارگر مبارز به نام های " سوسن رازانی" و "شیوا خیر آبادی" تنها به دلیل شرکت در مراسم اول ماه مه ۲۰۰۸ در شهر سنندج دستگیر می شوند. اولی هفتاد ضربه شلاق رابا ۹ ماه حبس و دومی چهارده ضربه را با ۴ ماه حبس متحمل می گردند.

کارگران ایران در شرایطی به استقبال اول ماه مه ۲۰۰۹ می روند که بسیاری از پیشگامان طبقهء کارگر از جمله منصور اسانلو، هیات رئیسه و ابراهیم مددی نائب رئیس " سندیکای کارگران شرکت واحد..."، علی نجاتی رئیس هیات مدیر "سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه" ، در زندان به سر می برند و در زیر شدیدترین فشارهای رژیم

جمهوری اسلامی شکنجه می شوند (لازم به یادآوری است که علی نجاتی از چهاردهم ماه آوریل سال جاری موقتا" در خارج از زندان به سر می برد).

این در حالی است که قبلا" اعضای هیات مدیره سندیکای مذکور به نام های رضا رخشان، جلیل احمدی، فریدون نیکو فرد، نجات دهلی، رحیم بسحاق، قربان علی پورو محمد حیدری مهر پس از زندان و آزار با قرار کفالت و ودیعه های هنگفت آزاد شدند. کارگران دیگری نظیر سلام قادری، برهان سعیدی، غالب حسینی و خالد اسدی از "کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری" که نهاد مستقل دیگری از جنبش کارگری ایران می باشند، هنوز در بند به سر می برند و تحت شدیدترین شکنجه ها قرار گرفته اند. آخرین نمونه از این دست تهاجمات، یورش نیروهای سرکوبگر رژیم جمهوری اسلامی به محل سکونت غالب حسینی و دستگیری کلیه افرادی که برای دیدار خانواده وی در آنجا حضور داشتند، می باشد. فرزند کمانگر، آموزگار کرد همچنان محکوم به اعدام است. جنبش کارگری ایران با مشت های گره کرده به پیشباز روز جهانی کارمی رود تا مبارزه علیه کارفرمایان را همراه با کارگران سراسر جهان بر طنین سازد. در چنین مبارزه ای است که کارگران با اتحاد و همبستگی بین المللی، اردوی عظیم جهانی را علیه نظم سرمایه تشکیل می دهند و راه مبارزه طبقاتی را جهت تحقق سوسیالیسم، هموار می سازند.

سرنگون با رژیم جمهوری اسلامی

زنده باد آزادی - زنده باد سوسیالیسم

کمیته ایرانی برگزاری اول ماه مه سال دو هزار و نه، پاریس

زمان: ساعت ۱۴ - بعد از ظهر روز جمعه

مکان: میدان دانفر روشرو، ابتدای بلوار سنت ژاک

Place Denfert Rochereau, Bd St-Jacques

مترو: خطوط ۴ و ۶